

A Sureshwaran a/l V Rajoo lwn Ketua Polis Negara dan yang lain

MAHKAMAH RAYUAN (PUTRAJAYA) — RAYUAN JENAYAH NO
W-09-10-01 TAHUN 2015

**B MOHTARUDIN BAKI, TENGKU MAIMUN DAN ZAKARIA SAM
HMR**

6 OKTOBER 2015

- C** *Prosedur Jenayah — Cara permulaan tindakan — Sama ada cara permulaan yang betul digunakan — Permohonan untuk membatalkan perintah pengawasan polis di bawah s 15 Akta Pencegahan Jenayah 1959 — Sama ada permohonan bidang kuasa kes jenayah — Sama ada permohonan mesti dibuat melalui permohonan jenayah atau semakan kehakiman — Kanun Tatacara Jenayah s 307(1)*
- D**

- Prosedur Sivil — Tindakan — Cara permulaan — Sama ada cara permulaan yang betul digunakan — Permohonan untuk membatalkan perintah pengawasan polis di bawah s 15 Akta Pencegahan Jenayah 1959 — Sama ada permohonan mesti dibuat melalui permohonan jenayah atau semakan kehakiman — Kaedah-Kaedah Mahkamah 2012 A 53 k 1(1) & (2)*
- E**

- F** Perayu telah ditangkap oleh pihak polis di bawah s 3 Akta Pencegahan Jenayah 1959 ('Akta tersebut'). Setelah direman dan selepas satu inkuiri oleh pegawai inkuiri, responden kedua telah mengeluarkan satu perintah pengawasan di bawah s 15 Akta tersebut yang menghendaki perayu menjalani perintah pengawasan selama tiga tahun. Perayu telah memfailkan satu permohonan jenayah untuk: (a) membatalkan perintah pengawasan polis di bawah s 15 Akta tersebut; (b) membatalkan dapatan pegawai inkuiri di bawah s 10(2) Akta tersebut; dan (c) supaya perayu dibawa ke mahkamah untuk dilepaskan. Tajuk kepada (*intitulement*) notis permohonan tersebut adalah di bawah perkara 5, 8, 9 dan 10 Perlembagaan Persekutuan, Akta Mahkamah Kehakiman 1964 dan bidang kuasa sedia ada mahkamah. Pihak responden telah membangkitkan bantahan awal terhadap permohonan tersebut atas alasan perayu menggunakan 'mode' yang salah. Menurut responden-responden, ianya mestilah melalui permohonan untuk semakan kehakiman di bawah A 53 Kaedah-Kaedah Mahkamah 2012 ('KKM'). Bantahan awal ini telah dibenarkan dan permohonan perayu telah ditolak oleh Mahkamah Tinggi.
- G**
- H**
- I** Perayu merayu terhadap keputusan ini. Persoalan yang timbul sama ada prosiding di bawah Akta tersebut merupakan satu prosiding jenayah.

Diputuskan, menolak rayuan:

- (1) Perintah-perintah yang dipohon adalah lebih spesifik terhadap 'public

law' di mana A 53 k 1(1) dan (2) KKM untuk writ prerogatif, sama ada habeas corpus, mandamus atau certiorari adalah lebih sesuai. Sebaliknya permohonan perayu dibuat di bawah 'Permohonan Jenayah' (*criminal miscellaneous application*) yang tidak bersifat spesifik mengenai 'private law' (lihat perenggan 14).

A

- (2) Perayu gagal menunjukkan bahawa permohonan ini adalah salah satu pengecualian prinsip 'O' Reilly' seperti yang dihuraikan oleh Mahkamah Persekutuan di dalam kes *Superintendent of Lands and Surveys, Samarahan Division & Anor v Abas Naun & Ors And Another Appeal* [2015] 1 CLJ 18 (lihat perenggan 16).

B

C

- (3) Permohonan tersebut jelas bukan di dalam bidang kuasa kes jenayah bagi tujuan s 307(1) Kanun Tatacara Jenayah (lihat perenggan 20).

[Bahasa Malaysia summary]

D

The appellant was arrested by the police under s 3 of the Crime Prevention Act 1959 ('the Act'). Subsequent to being remanded and after an enquiry by the inquiry officer, the second respondent issued an observation order under s 15 of the Act which required the appellant to exercise the observation order for three years. The appellant filed a criminal application to: (a) strike out the police's observation order under s 15 of the Act; (b) strike out the inquiry officer's findings under s 10(2) of the Act; and (c) bring the appellant to court to be acquitted. The intitlement notice was under arts 5, 8, 9 and 10 of the Federal Constitution, Court Judicature Act 1964 and the available jurisdiction of the court. The respondent had raised a preliminary objection against the said application on the ground that the appellant had used the wrong 'mode'. According to the respondents, it should be by an application for judicial review under O 53 of the Rules of Court 2012 ('ROC'). This preliminary objection was allowed and the appellant's application was dismissed by the High Court. The appellant appealed against the decision. The issue raised was whether the proceeding under the Act was a criminal proceeding.

E

F

G

Held, dismissing the appeal:

- (1) The orders prayed for was more specific to public law to which O 53 rr 1(1) and (2) of the ROC for a prerogative writ, whether habeas corpus, mandamus or certiorari was more suitable. However the appellant's application was made under a criminal miscellaneous application which was not specific in nature as to public law (see para 14).
- (2) The appellant failed to show that this application was one of the exception to the 'O' Reilly' principle as stated by the Federal Court in *Superintendent of Lands and Surveys, Samarahan Division & Anor v Abas Naun & Ors And Another Appeal* [2015] 1 CLJ 18 (see para 16).
- (3) The application was clearly not within the jurisdiction of a criminal case

H

I

- A for the purpose of s 307(1) of the Criminal Procedure Code (see para 20).]

Nota-Nota

- B Untuk kes-kes mengenai cara permulaan tindakan, lihat 5(1) *Mallal's Digest* (5th Ed, 2015) perenggan 96–113.

Kes-kes yang dirujuk

- C *Ahmad Jefri bin Mohd Jahri @ Md Johari v Pengarah Kebudayaan & Kesenian Johor & Ors* [2010] 3 MLJ 145; [2010] 5 CLJ 865, MP (tidak diikuti)
Ang Gin Lee v PP [1991] 1 MLJ 498; [1991] 1 CLJ (Rep) 13, MA (diikuti)
O' Reilly v Mackman and others and other cases [1982] 3 All ER 1124, HL (dirujuk)
Robert Cheah Foong Chiew v Lembaga Jurutera Malaysia [2009] 1 MLJ 676, MR (dirujuk)
D *Superintendent of Lands and Surveys, Samarahan Division & Anor v Abas Naun & Ors And Another Appeal* [2015] 1 CLJ 18, MP (dirujuk)

Undang-undang yang dirujuk

- E Akta Mahkamah Kehakiman 1964
Akta Penagih Dadah (Rawatan dan Pemulihan) 1983 s 6
Akta Pencegahan Jenayah 1959 s 3, 4(1), (2), 10(2), 15
Kaedah-Kaedah Mahkamah 2012 A 53, A 53 k 1(1), (2)
Kanun Tatacara Jenayah s 307(1)
F Perlembagaan Persekutuan perkara 5, 8, 9, 10

Rayuan daripada: Permohonan Jenayah No 44–129–10 Tahun 2014 (Mahkamah Tinggi, Kuala Lumpur)

- G *N Surendran (Latheefa Koya bersamanya) (Daim & Gamany) bagi pihak perayu. Mohamad Abazafree bin Mohd Abbas (Izwan Ariff bin Ibrahim bersamanya) (Timbalan Pendakwa Raya, Jabatan Peguam Negara) bagi pihak responden.*

Mohtarudin Baki HMR:

- H [1] Ini adalah rayuan oleh pemohon terhadap perintah hakim Mahkamah Tinggi yang menolak permohonan jenayah, melalui notis permohonan, pemohon/perayu. Hakim Mahkamah Tinggi sebelum mendengar merit permohonan telah membenarkan bantahan awal yang dikemukakan oleh responden.
I

[2] Kami telah mendengar rayuan ini dan memutuskan sebulat suara bahawa rayuan ditolak. Pada asasnya kami bersetuju dengan penghakiman hakim Mahkamah Tinggi yang terdapat di ms 17–27 rekod rayuan.

FAKTA KES

[3] Perayu telah ditangkap oleh pihak polis pada 1 April 2014 di bawah s 3 Akta Pencegahan Jenayah 1959 ('Akta'). Perayu kemudiannya telah dikenakan perintah reman oleh majistret selama 21 hari bermula pada 2 April 2014 di bawah s 4(1) Akta dan selanjutnya perintah reman tersebut dilanjutkan lagi selama 38 hari oleh majistret di bawah s 4(2) Akta. Di dalam tempoh reman yang kedua, satu inkuiri oleh pegawai inkuiri telah dijalankan ke atas perayu dan pada 8 Mei 2014, satu dapatan telah dikeluarkan serta diserahkan kepada perayu. Selanjutnya pada 29 Mei 2014, responden kedua telah mengeluarkan satu perintah pengawasan di bawah s 15 bertarikh 29 Mei 2015 yang menghendaki perayu untuk menjalani perintah pengawasan selama tiga tahun.

[4] Notis permohonan berkenaan dapat dilihat di ms 28–29 rekod rayuan, memohon perintah:

- (a) membatalkan perintah pengawasan polis di bawah s 15 Akta bertarikh 29 Mei 2015 yang dikeluarkan oleh responden kedua;
- (b) membatalkan dapatan pegawai inkuiri di bawah s 10(2) Akta tersebut bertarikh 5 Mei 2014;
- (c) pemohon dibawa ke mahkamah untuk dilepaskan; dan
- (d) apa-apa relief yang difikirkan suai manfaat.

[5] Tajuk kepada (*intitulement*) notis permohonan tersebut adalah di bawah perkara 5, 8, 9 dan 10 Perlembagaan Persekutuan, Akta Mahkamah Kehakiman 1964 dan bidang kuasa sedia ada mahkamah.

[6] Pihak responden telah memberi notis untuk membangkitkan bantahan awal terhadap permohonan tersebut atas satu alasan sahaja iaitu permohonan perayu menggunakan 'mode' yang salah, ianya satu penyalahgunaan proses mahkamah. Ianya mestilah melalui permohonan untuk semakan kehakiman di bawah A 53 Kaedah-Kaedah Mahkamah 2012 ('KKM') . Bantahan awal ini telah dibenarkan oleh hakim Mahkamah Tinggi, justeru menolak permohonan perayu.

[7] Rayuan di hadapan kami merupakan ulangan isu-isu yang dibangkitkan di Mahkamah Tinggi di mana hakim Mahkamah Tinggi di ms 17–27 rekod rayuan telah memberi alasan yang kukuh kenapa beliau menolak hujah peguam perayu. Kami tiada sebab untuk mengubah dapatan hakim Mahkamah Tinggi tersebut. Kami juga tidak nampak di mana hakim Mahkamah Tinggi telah khilaf dari segi fakta atau undang-undang.

[8] Di dalam membenarkan bantahan awal pihak responden, hakim

- A Mahkamah Tinggi telah berpandukan kepada kes Mahkamah Rayuan *Robert Cheah Foong Chiew v Lembaga Jurutera Malaysia* [2009] 1 MLJ 676:
- B The High Court had applied the correct principle of law in determining the respondent's application, viz, it would be contrary to public policy and an abuse of process to allow an individual to impugn the decision of a public authority through an ordinary action rather than under O 53 of the Rules of the High Court 1980 ('the RHC') – which provision exists for the protection of public authorities (see para 14); *O'Reilly v Mackman* [1983] 2 AC 237 and *Dato' Seri Anwar Ibrahim v Perdana Menteri Malaysia & Anor* [2007] 4 MLJ 422 referred.
- C [9] Peguam perayu yang bijaksana telah membawa perhatian kami kepada kes *O'Reilly v Mackman and others and other cases* [1982] 3 All ER 1124 yang diterima pakai oleh Mahkamah Persekutuan di dalam kes *Ahmad Jefri bin Mohd Jahri @ Md Johari v Pengarah Kebudayaan & Kesenian Johor & Ors* [2010] 3 MLJ 145; [2010] 5 CLJ 865:
- D This general rule enunciated in *O'Reilly v Mackman* has in fact been acknowledged by this court in *Majlis Perbandaran Ampang Jaya v Steven Phoa Cheng Loon & Ors* and repeated in *YAB Dato' Dr Zambry*. However, like all general rules, there are exceptions. This again was recognised by Lord Diplock in *O'Reilly v Mackman*
- E where he referred to 'particularly where the invalidity of the decision arises as a collateral issue in a claim for infringement of a right of the plaintiff arising under private law or where none of the parties objects to the adoption of the procedure by writ, or originating summons'. (Penekanan ditambah.)
- F [10] Prinsip kes *Ahmad Jefri* ini juga telah diterima pakai oleh Mahkamah Persekutuan di dalam kes *Superintendent of Lands and Surveys, Samarahan Division & Anor v Abas Naun Ors* [2015] 1 CLJ 18.
- G [11] Dengan hormat, kami menolak hujah peguam perayu. Jika dilihat prinsip di dalam kes *Ahmad Jefri* di ms 867:
- H (3) Challenge on the use of appropriate procedure in judicial review is very much fact based. It is necessary for a judge when deciding on such matter to first ascertain whether there is a public law element in the dispute. If the claim for infringement is based solely on substantive principles of public law then the appropriate process should be by way of O 53 of the RHC. *If it is a mixture of public and private law then the court must ascertain which of the two is more predominant. If it has a substantial public law element then the procedure under O 53 of the RHC must be adopted.*
- I Otherwise, it may be set aside on the ground that it abuses the court's process. But if the matter is under private law though concerning a public authority, the mode to commence such action under O 53 of the RHC is not suitable. *Much depends on the facts of the case.* But generally the court should be circumspect in allowing a matter which should be by way of O 53 of the RHC to proceed in another form. *When the purpose of this rule is in the interest of good administration, then this rule must be adhered to, except in limited and exceptional circumstances.* (paras 62–63)

(4) The appellant's claim here for infringement of his rights by the respondents is based solely on public law. There is no trace of private law involvement nor do the circumstances justify it to be an exception to the general rule. This court agrees with the courts below that the appellant's writ should be struck off as an abuse of the court's process. (paras 64–65) (Penekanan ditambah.)

A

B

[12] Di dalam kes *Ahmad Jefri* di ms 897 menyatakan:

... However, O 53 of the RHC sets out a specific procedure for an aggrieved party seeking relief, incorporating a declaration (as provided by s 41 of the Specific Relief Act) against a public authority for infringement of his rights to which he was entitled to be protected under public law, to follow. It is our view that when such an explicit procedure is created (as compared to a general provision set out under O15 r 16 of the RHC) to cater for this purpose, then as a general rule all such application for such relief must commence according to what is set down in O 53 of the RHC, otherwise it is liable to be struck off for abusing the process of the court.

C

D

[13] Jika dilihat permohonan perayu adalah untuk perintah:

- (a) membatalkan perintah pengawasan polis;
- (b) membatalkan dapatan pegawai inkuiri; dan
- (c) pelepasan dan pembebasan perayu.

E

[14] Perintah-perintah yang pohon adalah lebih spesifik terhadap 'public law' di mana A 53 k 1(1) dan (2) untuk writ prerogatif, sama ada habeas corpus, mandamus atau certiorari adalah lebih sesuai. Sebaliknya permohonan perayu di dalam kes ini dibuat di bawah 'Permohonan Jenayah' (*criminal miscellaneous application*) yang tidak bersifat spesifik mengenai 'private law'.

F

[15] Peguam pemohon/perayu yang terpelajar telah membawa perhatian kami kepada satu lagi kes Mahkamah Persekutuan iaitu *Superintendent of Lands and Surveys, Samarahan Division & Anor*. Kami bersetuju dengan timbalan pendakwa raya bahawa kes *Superintendent of Lands and Surveys, Samarahan Division* adalah satu permohonan 'deklarasi' terhadap hak permohonan mengenai 'Native Customary Rights' ianya berbeza dengan permohonan di dalam rayuan di hadapan kami seperti diuraikan di atas.

G

H

[16] Kami bersependapat bahawa peguam pemohon/perayu gagal menunjukkan bahawa permohonan ini adalah salah satu pengecualian prinsip 'O'reilly' seperti yang diuraikan oleh Mahkamah Persekutuan di dalam kes *Superintendent of Lands and Surveys, Samarahan Division* di atas.

I

[17] Seterusnya kami juga merujuk kepada tajuk permohonan adalah 'Permohonan Jenayah'. Persoalan yang timbul sama ada prosiding di bawah Akta Pencegahan Jenayah 1959 tersebut merupakan satu prosiding jenayah.

- A** [18] Kami telah merujuk kepada kes Mahkamah Agung *Ang Gin Lee v Public Prosecutor* [1991] 1 MLJ 498; [1991] 1 CLJ (Rep) 13, di mana persoalan undang-undang sama ada kuasa majistret di bawah s 6 Akta Penagih Dadah (Rawatan dan Pemulihan) 1983 merupakan bidang kuasa jenayah ataupun tidak untuk menentukan 'mode' yang perlu digunakan untuk mencabar perintah majistret di bawah Akta tersebut.
- B**

[19] Di dalam kes *Ang Gin Lee* tersebut, Mahkamah Agung telah memutuskan di ms 13:

- C** [3] (a) Before the said order could be said to be made in a criminal case or matter as referred to in s 307(1) of the CPC, the order must first of all be a final order, the test for determining the finality of the order is to see whether the order finally disposes the rights of the parties, in this case, the said order had a final effect and dispossessed of A's right.
- D** (b) The court relied on *Amand's* case and said that to be a criminal case or matter, firstly, it must involve the consideration of a crime or an offence against the public law and secondly the charge must be preferred before some court or judicial tribunal having or claiming jurisdiction to impose punishment for the offence.
- E** (c) Looking at the provisions relating to jurisdiction of the Magistrate and the appeal provisions provided by our law, the court agreed with the learned Judge that the order made by the magistrate in this case is not an order pronounced by a magistrate's court in a criminal case or matter for the purpose of s 307(1) of the CPC.
- F** [20] Dengan pemakaian prinsip kes *Ang Gin Lee* dengan fakta di dalam rayuan di hadapan kami, adalah jelas ianya bukanlah di dalam bidang kuasa kes jenayah bagi tujuan s 307(1) Kanun Tatacara Jenayah.
- G** [21] Kami bersependapat bahawa hakim Mahkamah Tinggi adalah betul apabila memutuskan di dalam perenggan 14 penghakiman beliau:
- [14] ... prosiding di hadapan Lembaga Pencegahan Jenayah bukanlah satu prosiding jenayah. Oleh itu sebarang cabaran terhadap dapatan oleh pegawai inkuiri dan cabaran terhadap keputusan Lembaga Pencegahan Jenayah, sebuah badan awam hendaklah dimulakan melalui prosedur di bawah A 53 Kaedah-Kaedah Mahkamah 2012. Sebarang tindakan menyimpang daripada A 53 adalah merupakan satu cubaan untuk mengelak dari mematuhi kehendak-kehendak di bawah A 53 tersebut dan ianya menjadi suatu penyalahgunaan proses mahkamah.
- H**
- I** [22] Dengan alasan-alasan di atas kami menolak rayuan perayu dan mengekalkan perintah hakim Mahkamah Tinggi.

Rayuan ditolak.

Dilaporkan oleh Kanesh Sundrum

A

B

C

D

E

F

G

H

I